

synes jeg lige så godt, at ministeren kunne have skrevet det ind først som sidst, for så var det sat på plads.

Så har jeg et andet spørgsmål til ministeren: Jeg kan godt forstå, at forslaget kommer til at koste penge, men det, jeg står uforstående over for, er den udvikling, der bliver i udgiften. Hvordan kan det være, at udgiften udvikler sig fra at være ca. 4 mio. kr. til at blive ca. 30 mio. kr.? Mængden er vel stort set den samme, og derfor burde tallet vel ret hurtigt finde sit leje, frem for at være et tal, der udvikler sig over en 6-årig periode. Hvorfor udvikler udgiften sig? Jeg er med på, at udgiften skal være der.

Men som sagt konkluderende støtter Fremskridtspartiet forslaget, og vi er også villige til at gå et skridt videre endnu.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter lovforslag nr. L 5.

Vi mener, det er positivt, at personer, der har fået udbetalt en erhvervsevnetabserstatning, kan få lov at beholde deres fulde kontanthjælp.

Kristeligt Folkeparti vil gå ind i et positivt samarbejde i udvalget om dette lovforslag.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Også her kan jeg takke for den brede tilslutning.

Jeg får egentlig lyst til at sige nogle få ord om, hvorfor det har været nødvendigt at lave et lovforslag, og hvorfor vi overhovedet har den tingenes tilstand, når vi nu alle sammen er så enige om, at den skal laves om.

Det hænger sammen med, at vi her i landet faktisk har nogle ret skrappe regler for at få kontanthjælp i modsætning til, hvad i hvert fald nogle går rundt og tror. De skrappe regler går ud på, at al form for forsørgelse skal modregnes i kontanthjælpen, sådan at kontanthjælpen ikke bare i ord, men også i praksis er det underste sikkerhedsnet, når man ikke har andre penge at leve for. Og da erhvervsevnetabserstatning er en form for forsørgelseserstatning, har man tidligere valgt at sige, at den skulle modregnes i kontanthjælpen.

Det er klart, at man kan tale om, at der er et gråzoneområde, hvor det tab, man har lidt i kraft af den ulykke, man har været ude for, er større end den kontanthjælp, man får udbetalt. Men der er trods alt en klar logik og nogle principper bag vores udbetaling af kontanthjælp, som jeg mener jeg skal holde fast i, men hvor jeg selvfølgelig også synes, når jeg har fremsat

forslaget, at der er rimelighed i at fravige de principper.

Hr. Tom Behnke spurgte om, hvorfor der er en bemyndigelse – der er oven i købet nævnt nogle eksempler på, hvor den bemyndigelse eventuelt kunne bruges – og hvorfor man ikke med det samme kunne skrive det ind i loven. Det hænger sammen med, at vi undervejs i arbejdet med lovforslaget har opdaget forskellige hjørner af den problemstilling. Nogle ligger i Socialministeriets regi, andre ligger i Justitsministeriets regi, og der er også peget på andre områder, f.eks. pensionsberegning.

Jeg mener, at noget af det, vi kunne overveje under udvalgsarbejdet, er, om man skulle lave et lille udvalg. Det er i hvert fald noget af det, jeg vil overveje som et forslag til udvalget. Det udvalg skulle se på hele dette område samlet, sådan at vi ikke skal blive ved med at lave små-reparationer, og sådan at vi fik de andre ministerier med ind i det udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering og lov om aktiv socialpolitik. (Forhøjelse af præmien i præmieringsordningen for offentlige arbejdsgivere).
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Bierbaum (S):

Socialdemokratiet støtter forslaget, som er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 148.

I al sin enkelhed går forslaget ud på at forhøje den præmie, offentlige arbejdsgivere i dag får tildelt, når de ansætter en person fra jobtræning, puljefjob eller individuel jobtræning i en fast stilling.

Præmieordningen er et glimrende incitament for arbejdsgiverne til at ansætte ledige, der har været igennem de omtalte forløb, i faste stillinger. Disse forløb er et led i regeringens aktive arbejdsmarkedspolitik, som sigter på netop at give de ledige bedre muligheder for at opnå en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Med fordoblingen af præmien fra 25.000 kr. til 50.000 kr. er det vort håb, at flere offentlige arbejdsgivere vil benytte ordningen, da denne i dag kun bruges i meget begrænset omfang. Derfor vil det af samme grund være positivt, at der i lovforslaget står, at det vil blive fulgt op af en styrket informationsindsats over for offentlige arbejdsgivere.

Der er for 1998 afsat en ramme på 10 mio. kr., og forhøjelsen af præmien kan holdes inden for dette beløb.

Socialdemokratiet anbefaler forslaget.

Erik Larsen (V):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra den 23. januar, hvor det var til første behandling her i Folketinget, og Venstres ordfører afviste ved den lejlighed forslaget. Jeg skal også i dag på Venstres vegne afvise forslaget.

Det er efter vores opfattelse et meget dårligt forslag. Man tager nogle bestemte grupper ud, som har været i puljefjob eller i jobtræning og giver dem en fortrinstillig til nogle job, som burde være almindelige job i den offentlige sektor. Det synes vi ikke er rimeligt. Det er ikke rimeligt, at man skal præmieres med 50.000 kr. pr. medarbejder for at skaffe et job.

Vi vil som sagt stadig vende os imod det her forslag, som jo er et forslag, der er blevet til ved Enhedslistens hjælp, og vi synes, det bærer præg af en meget snæver tankegang.

Jens Heimburger (KF):

Det Konservative Folkeparti har heller ikke ændret holdning på dette område, og vi er fortsat imod den form for skævvridning.

Vi tror i det hele taget ikke, at den relativt dårlige del, hvis vi ser på dens succesrate, bliver bedre af at blive fordoblet eller gentaget. Vi synes, at det afslører, at det måske er nogle helt andre former for reformer, der skal til, i stedet for den slags små lappeløsninger.

Ydermere synes vi, at det er uheldigt, at en medarbejder bliver mere attraktiv, alene fordi vedkommende har et tilskud, og nu endda et fordoblet tilskud, med sig.

Vi vender os imod forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslaget er en opfølgning på en minifinanslovaftale imellem regeringen og Enhedslisten, og det indebærer som sagt, at man fordobler præmien, hvis man flytter et menneske, der er i jobtræning eller i puljefjob, over i et ordinært job.

Jeg forstår ikke, at Venstre og De Konservative afviser forslaget alene med den argumentation, at man afviste det sidste gang. Jeg forstod også, at i hvert fald Venstre ville overveje, om man ikke skulle tænke nyt i forhold til for tiden. Det er det jo ikke udtryk for, når man bare siger, hvad man mente sidste gang.

Jeg synes egentlig, der må være meget god reason i, at mennesker, der ikke har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og det har man jo ikke, hvis man er i jobtræning eller i puljefjob, kommer ind på det ordinære arbejdsmarked.

Derfor vil vi fra SF's side støtte forslaget. Vi synes, det er en god idé.

Inge Refshauge (DF):

Dansk Folkeparti er skeptisk over for det her lovforslag, ja, vi afviser det faktisk.

Vi bryder os ikke rigtigt om disse kunstige tiltag som præmieringer for at tage mennesker i arbejde.

Dansk Folkeparti mener, at både private og offentlige arbejdsgivere har en samfundsmæssig interesse, ja, et ansvar for at få folk i arbejde, også uden præmiering.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at CD om nogen ønsker at få de sidste med, dvs. alle, der kan og vil, og få dem i arbejde. Det er utrolig væsentligt. Men det, vi kan være i tvivl om, er, om en forhøjelse af præmien fra 25.000 kr. til 50.000 kr. vil give yderligere motivation, altså bringe flere i arbejde.

Jeg vil henvise til de svar, der er kommet fra Københavns Kommune, og ikke mindst til svaret fra Kommunernes Landsforening, der dels henviser til, at kommunernes interesse ikke har været overvældende, og dels til, at det kan betvivles, om interessen bliver større ved at sætte

præmien op. Det synes jeg man skal lægge mærke til.

CD deler denne tvivl, og vi vil i udvalget søge at få afklaret, præcis hvor mange det drejer sig om, og om der muligvis har været noget til hinder for, at den eksisterende ordning kunne fungere.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte dette lovforslag, som forhåbentlig kan inspirere offentlige arbejdsgivere til at gøre nogle af de midlertidige ansættelser, der finder sted i dag f.eks. gennem aktivering, til faste ansættelser.

Hvor stor effekt forslaget så konkret vil få, er det meget svært at spå om, og det vil vi i Det Radikale Venstre nøje følge for at se, om det her virkelig er noget, der kan give nogen effekt især med henblik på den indsats, der generelt er lagt op til for at få de sidste marginaliserede grupper ind på arbejdsmarkedet.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten har jo været med til at formulere lovforslaget og støtter det naturligvis.

Vi ser det sådan, at der er ved at blive indarbejdet en dårlig vane på de fleste offentlige arbejdspladser. Sandsynligvis på grund af de mange års nedskæring har man efterhånden vænnet sig til at benytte langtidsledige under en eller anden tilskudsordning til at holde servicen oppe og hverdagen sammen.

Sådan en rutine bider sig selv i halen, fordi man fra politisk side har undladt at tilføre de nødvendige ressourcer til f.eks. plejehjem, museer og andre institutioner, hvor man bruger aktivering meget. Det påviser den undersøgelse, som blev lavet på baggrund af sidste års finanslovaftale mellem regeringen og Enhedslisten. I samme undersøgelse siger en leder af en kulturinstitution, at de rigtige stillinger på normale overenskomstmæssige vilkår ville være der, hvis hun havde pengene.

Vi vil gerne være med til at bremse denne udvikling med underbetalte tilskudsjob og i stedet for have oprettet helt reelle stillinger. Det er der behov for. Præmieringsordningen kunne være et lille skridt på vejen, men vi er da fuldstændig klar over, at den ikke ændrer grundlæggende på ansættelsesforholdene. Hvis ordningen skal have nogen værdi, kræver det, at man giver institutionerne den nødvendige information, for den har i høj grad manglet. Jeg

er endda tilbøjelig til at sige, man fra regeringens side har været gode til at holde den skjult.

Derfor ser vi det som noget positivt, at vi fordobler beløbet, som de offentlige arbejdsgivere kan få i præmie ved at ansætte en puljobber eller en aktiveret i en normal fuldtidsstilling, fra 25.000 kr. til 50.000 kr., og vi ser det også som et fremskridt, ja, som en nødvendig forudsætning, at der nu skal sættes en informationskampagne i gang, som vel at mærke skal helt ud i den enkelte institution og i den enkelte faglige organisation, som dermed kan få et redskab til at kæmpe for deres medlemmers interesse.

Når V og K går imod et sådant forslag, lyder det jo næsten, som om de opfatter det som en vigtig ting, at aktiveringsjob nødvendigvis skal være perspektivløse, og at de dér folk, der bliver bragt i aktivering, nødvendigvis skal fastholdes i aktiveringsjob. Det er jo det modsatte, der ligger i dette forslag.

Det samme gælder, synes jeg, Dansk Folkepartis måde at tænke på.

Jeg mener, at det er en ordning, som giver mulighed for en omrøring i gryden, en mulighed for at sikre, at der kan være et perspektiv i at komme i aktivering i det offentlige. Ellers kommer vi i en situation, hvor de offentlige arbejdsgivere halter langt, langt bagefter de private arbejdsgivere med hensyn til at inddrage nye grupper i selve de normale, overenskomstmæssige job.

Tom Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet fuld forståelse for de ledige, som brændende ønsker sig at få et arbejde, og som hver eneste dag gør alt, hvad de kan, for at få et arbejde. Vi synes, der burde gøres langt mere for, at vores arbejdsmarked blev mere rummeligt, så der blev plads til alle.

Men spørgsmålet i den sammenhæng er så: Hvorfor er der ikke plads til alle på arbejdsmarkedet i dag? For hvis man ikke kender svaret på det, er det jo at famle i blinde at stille det ene forslag efter det andet.

For mig at se er der en eneste væsentlig årsag til, at arbejdsmarkedet ikke er rummeligt for alle, og det er ganske enkelt, at skiftende regeringer, skiftende flertal i Folketinget har tappet erhvervslivet og skatteborgerne i almindelighed så hårdt for skattekroner, at man ude på virksomhederne simpelt hen er nødt til at køre med en meget, meget stram økonomi, hvis det hele skal løbe rundt.

I den sammenhæng er det klart, at virksomhederne selvfølgelig kun går efter den meget, meget kvalificerede arbejdskraft, der passer lige præcis ind i den stilling, som de har stående ledig, og så er det, man kommer til at skubbe nogle ud. Jeg tror ikke, det er virksomhedernes mening at gøre det, jeg tror ikke, de har lyst til at gøre det, men de er tvunget til at gøre det. De er såmænd tvunget til det, fordi skattetrykket her i landet er et af verdens højeste, hvis ikke endda verdens højeste.

Hvordan løser man så det problem? Løser man problemet ved at skabe endnu flere offentlige udgifter og dermed et endnu højere skattetryk? Nej, selvfølgelig gør man ikke det. Forslaget her viser med al tydelighed, at regeringen har indset, at man nu har pint og plaget virksomhederne og skatteborgerne her i landet så hårdt, at man er nødt til at sætte et plaster på såret. Det, man så gør, er, at man sætter et plaster på, hvor der, havde jeg nær sagt, er et opløsningsmiddel nedenunder. Man gør skaden endnu værre.

Selv om vi alle godt inderst inde ved med os selv, at det er det, som jeg netop har skitseret, der er problemet, fortsætter man i stedet for at sørge for, at arbejdsmarkedet bliver rummeligt for alle borgere i dette samfund, den her bevidstløse, socialdemokratiske tankegang med bare at opkræve en masse kroner i skat, og så kan politikerne sidde og bestemme, hvem der skal have pengene tilbage igen. Det er en forkert tankegang, det er planøkonomi, det låser vores samfund, og det er det, der er årsagen til, at der er ledige, der ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Så i stedet for at gøre det, som ministeren foreslår her, burde man gøre det stik modsatte. Man burde, når nogle personer er i den meget, meget uheldige og kedelige situation, at de har været ledige meget længe, tage dem under sine vinger og gøre dem i stand til at gå ud og få et arbejde på lige vilkår med andre borgere i samfundet. Men det er man desværre ikke i stand til. De mennesker, som vi har ansat til at varetage denne opgave, kan ikke løse den, og det burde vi se i øjnene og sige, at vi måske skulle have nogle andre til at varetage den opgave. Alternativt, og det er så det, som ministeren kommer med her, da man ikke kan finde på noget bedre, begynder man at give tilskud.

Det værste ved det her er selvfølgelig, at man begynder at give tilskud til, at der bliver ansat endnu flere mennesker i den offentlige sektor.

Ud over at man forhøjer beløbet fra 25.000 kr. til de 50.000 kr., som måske endda ikke er så meget i dag, får vi en varig forøgelse af de offentlige udgifter, og dermed gør vi ondt værre, endnu værre. Derfor kan Fremskridtspartiet ikke gøre andet end at tage skarpt afstand fra dette lovforslag, som jo tydeligvis er skrevet med Enhedslistens kuglepen.

Tove Videbæk (KRF):

Det foreliggende lovforslag dokumenterer med al ønskelig tydelighed de mange problemer og det bureaukrati, som kassetænkning kan medføre. Reelt handler det om, at den ene offentlige kasse skal overbyde den anden offentlige kasse, for at man kan opnå den ønskede virkning. Det er en udvikling, som vi generelt vil advare imod.

På den anden side handler det foreliggende forslag også om at hjælpe mennesker, som af den ene eller anden grund er kommet bagest i køen på arbejdsmarkedet, og den del vil vi naturligvis gerne være med til at støtte. Men i Kristeligt Folkeparti har vi brug for at indhente yderligere oplysninger, inden vi kan tage endelig stilling til lovforslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der tilsluttede sig lovforslaget.

Jeg vil sige til fru Tove Videbæk, at det er klart, at de spørgsmål, der er brug for at få nærmere belyst under udvalgsarbejdet, er jeg selvfølgelig parat til belyse. Det samme gælder til fru Yvonne Herløv Andersen, der havde store betænkeligheder ved forslaget, og som også havde ting, som hun gerne ville have undersøgt.

Jeg vil gerne lige sige til hr. Tom Behnke, at helt så enkel, som hr. Tom Behnke får den fremstillet, er virkeligheden jo ikke: at virksomhederne handler et hundrede procent rationelt og ansætter de personer, som passer ind i den produktion, der er, og når nogle så ikke blive ansat, er det, fordi de ikke passer ind i produktionen.

Vi har jo tydeligvis set en udvikling især i de senere år, hvor vi kan se, at med andre holdninger og andre måder at indrette systemerne på er der faktisk mennesker, der ellers ville være blevet holdt uden for arbejdsmarkedet, der kan komme ind på arbejdsmarkedet. Her må vi også se i øjnene, at der er en konservatisme og en træghed, når det gælder om at

ansætte langtidsledige og mennesker, der kommer fra særlige støtteordninger, selv om vi kan se, at de, når de rent faktisk bliver ansat, ofte kan være en yderst velfungerende arbejdskraft. Derfor ser jeg det her som et lille puf til, at nogle mennesker, der ellers har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, kan komme ind.

Det kan godt være, at det ikke er det kæmpestore antal, men er det her en ordning, der kan være med til at hjælpe nogle ind, der ellers ikke ville være kommet ind, er det jo i virkeligheden en meget billig måde til at få mennesker væk fra offentlig forsørgelse og ind i selvforsørgelse, så jeg håber, at der vil være et flertal, der støtter lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Forhøjelse af præmien i præmieringsordningen for offentlige arbejdsgivere).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Lovforslaget drejer sig om en præmieringsordning for offentlige arbejdsgivere, der fastansætter personer fra puljeforbud eller jobtræning i varige, ordinære job.

Det er et forslag, der tidligere har været fremsat, og jeg kan da oplyse, at de tre tidligere ordførere i denne sag, som ikke gik ind for for-

slaget, ikke blev genvalgt, så der er måske god grund til at støtte forslaget.

Det er også sådan, at der er et vældig økonomisk incitament i dette forslag, i og med at beløbet sættes op fra 25.000 kr. til 50.000 kr. For at få ligestilling på et område er vi nogle gange nødt til at gøre noget ekstra for nogle, og det er så det, som forslaget går ud på.

Samtidig igangsætter man en informationsindsats over for de offentlige arbejdsgivere for at tilskynde de offentlige institutioner til at ansætte personer fra støttet arbejde i et job af mindst 18 måneders varighed, altså i fast beskæftigelse.

Idet vi hylder princippet om flest muligt i ordinær beskæftigelse, skal jeg give tilslutning fra Socialdemokratiet til lovforslaget.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal starte med at berolige hr. Bjarne Laustsen og sige, at selv om Venstres ordfører på dette område ikke blev genvalgt, har Venstre nu ikke ændret holdning af den grund, og jeg skal blot referere til de synspunkter, som hr. Erik Larsen kom med vedrørende L 6, da dette lovforslag er helt parallelt med L 6. Venstre kan under ingen omstændigheder støtte dette lovforslag.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge, og nu ved jeg ikke, om det er regeringen, eller om det er Enhedslisten, jeg skal spørge: Hvor langt er man egentlig parat til at gå? Hvad nu, når det viser sig, at de 50.000 kr. ikke er tilstrækkeligt? Er det så et forslag om 100.000 kr., vi næste gang skal behandle, eller hvor langt er man egentlig parat til at gå for at sikre, at lovforslaget bliver virkelighed? Situationen er jo den, at kommunerne slet ikke er parat til at bruge det her.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det forholder sig sådan, at der jo ikke er nogen illusioner om, at det her er noget, der i sig selv skaber job. Det, vi taler om, er at give et incitament til, at de folk, der har tjent en institution under aktivering, og som har mødt på arbejde og udført arbejde hver dag i en lang periode, bliver ansat i det eventuelt rigtige job, der bliver opslået i den samme kommune. Det er jo ikke store beløb, vi snakker om.

Vi har ikke på noget tidspunkt tænkt os at komme med et forslag om en forhøjelse. Det, vi forestiller os, er, at en sådan lille påmindelse er